

[Udenrigsministeren]

Der er heller ingen grund til at skjule, at flere medlemslande har ønsket at bruge disse spørgsmål til at opnå indrømmelser på andre områder. Det gælder specielt Storbritannien, der har stillet som betingelse for sin medvirken, at der udformes en tilfredsstillende tekst vedrørende større tilbageholdenhed med udgiftsstigninger på EFs budget, altså den såkaldte budgetdisciplin.

Der er ingen tvivl om, at finansieringsspørgsmålene vil stå på dagsordenen for EF-samarbejdet i resten af 1984 og i størstedelen af 1985. Der er en betydelig risiko for, at Europa-Parlamentet sidst på året enten forkaster budgetforslaget for 1985 eller stiller krav om ændringer heri, der i realiteten vil gøre budgettet uacceptabelt for Rådet. Det kan derfor ikke udelukkes, at EF ved årsskiftet kommer til at stå uden et gyldigt vedtaget budget. Det har vi prøvet før, og der er regler i traktaten, den såkaldte tolvtedelsregel, som netop tager højde for en sådan udvikling. Men regeringen vil da gerne benytte denne lejlighed til at udtrykke håb om, at Europa-Parlamentet på samme måde som Rådet lever op til sit ansvar og medvirker til at løse problemerne i stedet for at komplicere en allerede meget vanskelig og tilspidset forhandlingssituation.

Regeringen har tidligere udtrykt som sit standpunkt, at forhøjelsen af momsloftet fra 1 til 1,4 pct. ikke er tilstrækkelig til at finansiere den udbygning af samarbejdet med nye fælles politikker, der utvivlsomt er behov for. En betydelig del af disse nye finansielle midler vil jo blive beslaglagt af udgifter i forbindelse med EFs udvidelse med Spanien og Portugal.

Disse forhandlinger er længe gået trægt, men på det seneste rådsmøde blev der opnået gode resultater, gode fremskridt, som forhåbentlig vil tilføre drøftelserne fornyet fremdrift. Selv om der fortsat udestår vanskelige forhandlinger, især med Spanien, er det regeringens håb, at det ved flere lejligheder bekræftede mål: de to landes tiltrædelse pr. 1. januar 1986, vil kunne opfyldes. Der skal ikke herske tvivl om, at regeringen gør sit yderste for at bidrage til en positiv afslutning af forhandlingerne.

Det er regeringens standpunkt, at EF må koncentrere en større del af sin indsats omkring industri, teknologi og forskning. I de sidste år har de fleste ressourcer været an-

vendt til finansieringsspørgsmålene og udvikelsen. Regeringen håber, at disse problemer bliver løst i løbet af 1985, sådan at indsatsen nu kan drejes henimod fremtidens problemer, og regeringen vil aktivt bidrage hertil. Det er regeringens vurdering, at det på længere sigt vil være afgørende for alle europæiske lande og dermed også for EF-samarbejdets succes, om det lykkes at få greb om disse spørgsmål. I modsat fald vil det næppe være muligt for de europæiske lande at holde trit med USA og Japan i kapløbet om at etablere en moderne og fremadrettet industri baseret på udnyttelse af avanceret teknologi.

Regeringen har også det grundlæggende synspunkt, at Danmark bør være rede til at stille de finansielle ressourcer til rådighed for EF, som er nødvendige til en finansiering af disse aktiviteter. Danmark vil få betydelig gavn af en sådan indsats, direkte gennem stimulering af forskning og teknologi i Danmark og indirekte gennem afsmitningseffekten på dansk økonomi og dansk industri af en større økonomisk vækst i det europæiske område.

Udviklingsbistanden indgår som et vigtigt element i Danmarks samlede udenrigspolitik. Den er af særlig betydning for vort forhold til den tredje verden og i det hele taget medvirkende til at markere Danmarks plads i verdenssamfundet. Danmarks statslige bistand til udviklingslandene udgør i indeværende finansår 0,76 pct. af bruttonationalproduktet eller godt 4 mia kr., og det er regeringens hensigt at lade bistanden stige til 0,77 pct. af bruttonationalproduktet i 1985. Dette placerer Danmark som et af de industrialiserede lande, der yder mest i bistand pr. indbygger, idet gennemsnittet for OECD-landenes bistand ligger på under halvdelen heraf, nemlig 0,36 pct. af bruttonationalproduktet.

På baggrund af den alvorlige økonomiske krise i de fleste udviklingslande lægger regeringen vægt på, at den danske udviklingsbistand trods vore egne økonomiske vanskeligheder fortsat ligger på et højt niveau, ligesom regeringen tilstræber en stadig forbedring af bistandens kvalitet og nyttevirkning.

Jeg sluttede min forrige udenrigspolitiske redegørelse med at opfordre til et konstruktivt samarbejde om udenrigspolitikken. Regeringen lægger fortsat stor vægt på samarbejdet og den brede politiske dialog og har med tilfredshed noteret sig, at der er taget visse